

Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg

Brussel, 46e bis kamer, 30 juni 2016

Notienummer parket: BR37.F1.21807/2015

Ref. griffe: / PdK: T.

Op verzet tegen vonnis nr. 50312 dd. 5 februari 2016

IN ZAKE VAN

I. E., I., roepnaam "J.", zonder beroep,
geboren te Benin City op (...),
wonende te (...),
opposant, die verschijnt,
ter zitting bijgestaan door Mr C. Y.,
advocaat;

TEGEN:

De Heer Procureur des Konings, in naam van zijn ambt,

*****

Gezien de stukken van de vervolging.

Gehoord de uitleg en middelen van I. E., bijgestaan door haar raadsman Mr C. Y., advocaat;

Gehoord Mevr. T., substituut van de procureur des Konings in haar samenvatting en conclusies;

Gelet op ons van 21 april 2016 waarbij het door I. E. aangetekende verzet ontvankelijk verklaard.

I. Feiten en relevante gegevens

1.

Op 29 mei 2015 werd door de politiediensten vastgesteld dat ter hoogte van de (...) te Schaerbeek (Noord kwartier) een West-Afrikaanse prostituee achter het raam zat, die niet was gekend. Betrokkene blijkt geen identiteitsstukken bij haar te hebben en zegt W. C. te zijn, geboren in Nigeria op (...). Zij zegt niet ver hiervandaan te wonen en dat ze via de prostitutie geld bijeen spaart. Ze zou een huurovereenkomst hebben met beklaagde I. E. om er als "Yemeshe – meisje" wat bij te klussen. De huurster van dit pand waar W. C. werd aangetroffen betreft beklaagde I. E..

Als men haar vraagt of ze een "madam" heeft aan wie ze nog eventueel schulden zou dienen af te betalen, antwoordt W. C. dat ze een "madam" heeft die hier ook in dit kwartier werkt achter een vitrine.

2.

De politie kan via de gegevens verstrekt door W. C., onder meer het oproepnummer van haar "madam" opgeslagen in haar gsm, een opgeslagen foto en onderzoek in de politiebestanden overgaan tot de identificatie van de "madam". Het betreft de genaamde J. G., geboren in Nigeria en in het bezit van een Italiaans identiteitsdocument en een Nigeriaans paspoort. De politie stelt vast dat zij reeds eerder werd gecontroleerd op 18 december 2012 en dit in de carré gelegen te Sint-Joost-ten-Node, (...).

3.

Er wordt een tapmaatregel bevolen op het telefoonnummer van deze laatste.

Op grond van het uitvoerig verhoor van W. C. en de op 17 juni 2015 opgestarte tapmaatregelen komt de betrokkenheid van andere personen aan bod waarbij naar voor komt dat andere Nigeriaanse meisjes werden overgebracht naar België met het oog op prostitutie.

Er worden verschillende huiszoekingen verricht in carrés en verblijfplaatsen van personen die door het politieel onderzoek konden geïdentificeerd worden.

4.

Uit het verhoor van W. C. worden volgende elementen vernomen. Ze is op vraag van haar vader naar Europa gereisd. Ze moet een bedrag van 35.000 EUR betalen aan een vrouw dewelke reeds in België verbleef.

Voor haar vertrek moest ze langsgaan bij de moeder van deze laatste om er bezworen te worden. Ze mag nooit aangifte doen bij de politie en ze moet zich bereid verklaren om de volledige schulden terug te betalen.

Op 19 september 2014 is ze dan afgereisd vanuit Benin-City in het bijzijn van twee andere Afrikaanse meisjes. Ze worden per boot overgebracht naar Italië. Tijdens de overtocht werd ze gered door de Italiaanse autoriteiten en overgebracht naar een kamp. Ze werd daarna opgehaald door twee Nigeriaanse jongens met wie ze dan afgereisd is naar een onbekende bestemming. Van daaruit werd ze dan opgepikt door een vriend van haar "madam" met wie ze verder reisde naar Torino (Italië). In Torino verbleef ze dan in de woning van haar "madam", aldaar zei deze tegen W. C. dat ze 35.000 EUR moest betalen als ze in Italië zou blijven of 40.000 EUR indien ze zou overgebracht moeten worden naar België.

Op 29 maart 2015 reisde zij dan samen met de vriend van haar "madam" naar België per vliegtuig. Haar "madam" was reeds vertrokken op 27 maart 2015.

In België toegekomen moest ze zich aldaar in een vitrine gaan prostitueren van haar "madam". De documenten voor de reis werden door de vriend geregeld en dit met geld gegeven door de

"madam". Het zou gaan om een identiteitskaart en paspoort op naam van iemand anders met haar foto erop aangebracht.

Na aankomst in de luchthaven ging de tocht verder per trein naar het Noordstation te Brussel. In de omgeving aldaar is haar "madam" haar dan komen ophalen.

Hierop is W. C. dan samen met de "madam" naar de carré gegaan, alwaar deze laatste zich prostitueerde.

5

Het adres van deze carré werd door W. C. aangetoond als zijnde de (...). Haar "madam" was deze dewelke zich op dat ogenblik in de vitrine bevond.

6.

Verder blijkt uit de verklaringen van W. C. nog het volgende.

Ze kwam nadien in contact met een zekere "C.", een andere prostituee in het kwartier (later aangeduid door W. C. als zijnde het adres te (...).) Op dat adres zou W. C. dan haar eerste klant afgewerkt hebben, dit in het bijzijn van deze voornoemde "C.". Een klant zou dan 20 EUR per meisje betaald hebben. Later is W. C. zich dan gaan prostitueren op het adres van haar "madam". Indien zij een klant had moest zij deze gaan afwerken in de carré van haar "madam". Die dag had zij een vijftal klanten gehad ten bedrage van 100 EUR. Dit geld heeft ze dan integraal moeten afgeven aan haar "madam". 's Avonds was er dan een zekere "W.", een Afrikaans meisje, hetwelk in de vitrine van haar "madam" kwam werken. Deze werd gevraagd om W. C. onderdak te geven op haar adres. Op vraag van haar "madam" moest W. C. hiervoor 250 EUR per maand afdragen aan de "madam".

7.

Later is haar "madam" dan een werkplaats gaan zoeken in het kwartier. Dit betreft de plaats waar de politie haar heeft aangetroffen.

Aldaar moest zij 50%/50% werken met de huurster, beklagde I. E.. Het geld dat ze verdiende moest ze in een soort spaarpot steken, dewelke haar "madam" beheerde in haar carré. Momenteel zou er een bedrag ingezet hebben ten belope van 2.300 EUR. Doch hiervan heeft ze niets gekregen.

8.

Ze verklaart dat ze ook nog bedreigd werd door haar "madam" om haar niet te verklikken aan de politie. : "Ik wil jullie ook het volgende meedelen nl. dat mijn madam mij vorige maand verteld heeft dat ze in het bezit is van een slip van mij, ik weet echt niet hoe ze mijn slip in haar handen gekregen heeft. Ik ben bang dat mijn Madam aan de hand van dat kledingstuk Voodoo op mij gaat gebruiken. Dit is namelijk gebruikelijk daar haar moeder zelf in het bezit is van een eigen voodooschrijn. Mijn madam zou mij ook vorige maand verteld hebben dat ze

niet hoopt dat ze in de gevangenis belandt, mocht het zo zijn, dan zou ze na de gevangenisstraf alles doen om mijn familie te laten boeten."

9.

De politieambtenaren gaan samen met W. C. naar een ander adres door haar aangeduid als zijnde haar verblijfplaats, gelegen te Schaarbeek, (...) met het oog op het recupereren van haar bagage. De deur wordt opengedaan na enig aandringen door de genaamde I. J.. Het betreft een éénpersoonsflat. Er bevinden zich tal van valiezen en kledingstukken. Aldaar zou ze een tweetal maanden verbleven hebben samen met een I. J. (roepnaam "J.") en een zekere "W." (O. U.). Beide zijn Afrikaanse prostituees dewelke ook werkzaam zijn in het kwartier aldaar.

Na consultatie van het rijksregister wordt vastgesteld dat geen enkele van bovenstaande meisjes op dit adres is ingeschreven.

W. C. blijkt niet in het bezit te zijn van een huissleutel en dient zelf steeds contact op te nemen met één van hoger vernoemden om binnen gelaten te worden.

10.

Uit de tal van weerhouden relevante gesprekken in het kader van de af luisterprocedure blijkt, dat J. G., W. C. en O. U. ("W.") exploiteerde in de prostitutie. Het blijkt eveneens dat ze nog andere jonge Nigeriaanse meisjes in Italië heeft klaargezet om overgebracht te worden naar België.

Tevens blijkt uit de geregistreerde gesprekken dat ze actueel bezig is met de smokkel van drie jonge meisjes vanuit Nigeria naar Europa. Ze wordt daarbij geholpen door familieleden in Nigeria (zus en moeder).

Er wordt onder meer ook gesproken over de verdwijning van het slachtoffer W. C. na de politiecontrole; de contacten met de familie van het slachtoffer in Nigeria en de bedreigingen om hen onder druk te zetten; de intentie om de voodoo praktijken toe te passen; de paniekerige reactie ingevolge de politionele interventie; de vrees een meisje te "verliezen".

In een gesprek tussen J. G. en "R." zegt deze laatste dat ze bij haar thuis zijn binnengevallen en dat ze "H." meegenomen hebben.

11.

Op 14 juli 2014 vindt een huiszoeking plaats te 1210 Brussel (...) in de carré betrokken door J. G..

Er worden onder meer vier GSM's aangetroffen, identiteitsdocumenten op naam van J. G. en drie stortingsbiljetten met als opdrachtgever J. G..

De ringtoon van twee gsm's gaan voortdurend in werking.

12.

Het openbaar gerucht doet vermoeden dat J. G. zich zou ophouden in de (...), een drietal huizen verderop. Zij wordt er aangetroffen op dit adres.

13.

Ze verklaart te zijn geboren te Nigeria, te wonen in Italië maar te werken in België. Ze werkt en woont te (...). Ze was gewoon naar nummer (...) gegaan voor de sleutel voor de meisjes van de nacht. Ze werkt voor haarzelf. Ze werkt al vier jaar in nummer (...) als prostituee op dat adres en verblijft daar ook. Vroeger had ze een contract, nu niet meer. Een ander meisje werkt er nu met een contract voor 1 maand of 3 maand.

De reden dat ze zich prostitueert is voor haar zoontje die in Nigeria verblijft. Ze heeft geen andere keuze.

Ze zegt het meisje W. C. niet te kennen alhoewel haar een foto wordt getoond waar beiden op staan.

14.

In een herverhoor geeft J. G. toe dat ze W. C. met hulp van "de mama van M." van Nigeria naar België bracht. Ze zegt dat de reis tot in België volledig werd georganiseerd door de "mama van M.". Als vergoeding voor de reis naar Europa diende het meisje in kwestie 5.000 EUR te betalen aan de mama van M. en 15.000 EUR aan J. G. zelf. Ze zegt dat het meisje nog niets aan haar heeft betaald van deze verschuldigde som. De start van het hele verhaal zou op initiatief zijn geweest van de ouders van W. C..

Ze ontkent dat de meisjes (S., P. E. en F.), momenteel in Italië, bestemd zijn om naar België te worden gesluisd teneinde er te worden ondergebracht in de prostitutie. S. en F. zijn zusters van haar; P. E. kent ze niet.

Ze ontkent ook dat er drie meisjes in Nigeria klaar staan om naar Europa te worden gesluisd.

Ze ontkent tevens dat " W." (U. O.) door haar werd geëxploiteerd. " W." was reeds langer in Europa en werkte voor zichzelf.

Ze verklaart verder dat " C." (J. O. K.) de "madam" is van de meisjes I. B. en I. P. O.. Haar echtgenoot A. I. is op de hoogte en bracht onder meer "B. " naar het prostitutiekwartier. Hier moest ze worden opgevangen door "A." (A. A.) die haar in de vitrine van " C." moest plaatsen.

Over de beklaagde I. E. zegt ze dat dit enkel een werkcollega is die ze heeft leren kennen in het kwartier.

Met betrekking tot O. R. vertelt J. G. dat dit een collega prostituee is. Ze zegt dat R. de "madam" is van het meisje "H." (E.). Het meisje werd door de vriend van R. van Italië naar België gesluisd. Tegelijkertijd bracht hij ook I. B. en P. I. mee. Deze laatste twee werden, eens in België, door de vriend van R. overhandigd aan A. I., de echtgenoot van J. O. K..

Over haar financiële situatie verklaart ze dat ze geen eigendommen in Nigeria noch in Italië bezit. Ze heeft twee bankrekeningen in Italië. Eén ervan is geblokkeerd en de andere is voorzien van een kleine som geld.

Ze verklaart te leven van haar prostitutie inkomsten zijnde 1.000 à 2.000 EUR per maand. Ze betaalt daarvan een deel van de huur. Een deel gaat naar voeding en kledij en telefoon en een deel naar haar zoon in Nigeria (100 à 150 EUR per maand).

15.

De politie stelt vast dat ze een soort van boekhouding bijhield met ontvangen bedragen per datum. Uit deze boekhouding wordt afgeleid dat ze een gemiddeld inkomen heeft van 12 à 14.000 EUR per maand.

J. G. stelt dat dit onmogelijk is. De bedragen in de agenda hebben betrekking op haar inkomsten en die van haar vriendin " C.". Een deel van de bedragen hebben ook betrekking op het geld dat de "Ghana-man" "A." haar gaf. Dit geld is afkomstig van de huur die de Yemeshe-meisjes betaalden voor het gebruik van de bar van " C." tijdens haar afwezigheid. Ondertussen werd haar bar verhuurd aan Yemeshe-meisjes. "A." stond in voor het ontvangen van de huur voor de bar.

Ze hield deze boekhouding bij om aan " C." te tonen hoeveel geld ze kreeg van "A.". Ze hield het geld bij voor C. tijdens haar afwezigheid,

16.

Op grond van de afgetapte telefoongesprekken op het nummer van J. G. blijkt, dat J. O. K. twee Nigeriaanse meisjes uitbuit in de prostitutie. Een zekere "B. " en een zekere "P.".

Zij bleek op dat moment in haar thuisland Nigeria te verblijven en zou terugkomen naar België op 15 juli 2015.

Elementen uit bepaalde gesprekken laten blijken, dat de meisjes "B. " en "P." eveneens op haar adres verblijven of er verbleven hebben zijnde (...) te 7100 La Louvière, waar haar echtgenoot, A. I. samen met J. O. K. en hun twee minderjarige kinderen verblijft.

17.

Er wordt een huiszoeking verricht te Joost-ten-Node (...) de carré betrokken door J. O. K.. De politieambtenaren treffen er de genaamde I. B. aan die zegt over geen identiteitsdocumenten te beschikken en niet te weten waar zij woont.

De politie vindt er verschillende briefjes geld voor een totaal van 270 EUR. Er wordt ook een treinbiljet gevonden heen en terug dd. 12/07/2015, La Louvière-Brussel.

Er wordt ook briefwisseling en facturen Electrabel op naam van J. O. K. aangetroffen en een ontvangstbewijs op naam van J. O. K. ten bedrage van 1.220 EUR.

18.

Op 14 juli 2015 wordt er een huiszoeking verricht in de woning van J. O. K. en A. I. te 7100 La Louvière, (...). Het meisje genaamd O. P. wordt er aangetroffen. Zij had zich proberen te verstoppen. Zij is niet in het bezit van enig identiteitsdocument.

19.

J. O. K. wordt verhoord.

Zij verklaart in België te zijn sedert 2008 en werkzaam te zijn als prostituee in Brussel. Ze kent J. G.. Het is een vriendin van haar maar ze helpen elkaar niet wederzijds bij het tewerkstellen van meisjes.

In de maand mei 2015 was ze in Nigeria. J. G. was in België en heeft haar opgebeld om te vragen om meisjes voorlopig op te vangen tot wanneer J. G. een onderdak zou vinden voor de meisjes. Dit betrof "B. " en "P.". Aangezien zij zich op dat moment in Nigeria bevond heeft haar man de meisjes opgevangen. Eerst wou hij niet en hij zei dat van zodra ze terug thuis zou zijn de meisjes de woning moesten verlaten.

"B. " verbleef in haar woning tijdens haar verblijf in Nigeria en J. G. heeft het nodige gedaan om "B. " uit haar woning te halen. Het is haar echtgenoot die "B. " heeft weggebracht naar J. G. op haar vraag. Wanneer ze terugkwam heeft J. G. haar gevraagd om de documenten van "B. " kapot te scheuren. Tijdens die ontmoeting heeft ze ook aan J. G. gevraagd om het meisje uit haar woning te verwijderen omwille van het werk van haar echtgenoot. Hij is veiligheidsagent. Zij heeft die documenten dan vernietigd. J. G. heeft haar nog verteld dat het meisje niet met haar eigen documenten gereisd heeft.

J. G. heeft drie meisjes naar België gebracht : "B. ", "P." en " C.". Ze heeft ook meisjes in Italië. Het is J. G., samen met haar echtgenoot, die zorgt voor de overbrenging van de meisjes van Nigeria naar Italië of België. Het gebeurt in samenwerking met een vriendin van J. G., zijnde R., samen met haar echtgenoot.

Zijzelf is nooit als "madam" opgetreden. Tijdens haar afwezigheid heeft ze haar vitrine ter beschikking gesteld in ruil voor geld.

20.

Uit de geregistreerde gesprekken kan opgemaakt worden, dat niet alleen beide meisjes in de woning van A. I. verbleven doch ook dat hij toezicht uitoefende op de meisjes. Bovendien leverde hij het meisje "B. " in opdracht van zijn echtgenote op 1 juli 2015 af in het Noordkwartier bij J. G., die zich over haar diende te ontfermen en onder te brengen in de carré van zijn echtgenote, gelegen te Sint-Joost-ten-Node (...).

21.

A. I. verklaart veiligheidsagent te zijn van beroep. Hij herkent J. G. op foto als zijnde een vriendin van zijn vrouw die werkzaam is als prostituee. Hij weet dat zijn vrouw zich prostitueert in Sint-Joost-ten-Node en heeft zich steeds hiertegen verzet. Ze hebben aparte rekeningen en kosten zodat hij bijgevolg geen enkel inkomen trekt uit de prostitutie.

Hij erkent dat op vraag van zijn vrouw — toen afwezig daar ze in Nigeria verbleef - twee Nigeriaanse meisjes bij hem hebben verbleven zijnde "P." en "B. ". Hij moest op instructie van zijn vrouw "B. " brengen bij J. G. in Sint-Joost-ten-Node.

Hij beweert niet te weten dat deze meisjes prostituees zijn alhoewel hij wel erkent dat hij er één moest brengen in het prostitutiekwartier waar ook zijn vrouw zich prostitueert.

Hij beweert niets te weten over de illegale activiteiten van zijn echtgenote. Hij beschouwde I. B. en O. P., als vriendinnen van zijn echtgenote. Hij heeft zich geen vragen gesteld over het feit dat hij I. B. in opdracht van zijn echtgenote, naar het prostitutiekwartier heeft moeten brengen. Verder verklaarde hij dat hij beide jonge dames nooit heeft verplicht om binnen te blijven.

22.

Er werden ook diverse gesprekken geregistreerd die J. G. voert met "A.". Tevens worden er gesprekken geregistreerd met o.a. " C." (J. O. K.) , alwaar "A." ter sprake komt.

Uit de geregistreerde gesprekken blijkt, dat "A." tijdens de afwezigheid van " C." zorgt voor de aanvoer en plaatsing van Nigeriaanse meisjes in de carré die door " C." wordt uitgbaat gelegen in de (...).

Hij plaatst er meisjes volgens het systeem "Yemeshe". Het betreft hier een modus operandus in het Nigeriaanse prostitutiemilieu, waarbij een meisje dat geen vaste prostitutieplaats heeft, de mogelijkheid krijgt van een contractuele prostituee om zich voor enkele uren te prostitueren achter haar vitrine Als tegenprestatie dient het meisje 50 % van haar prostitutie-inkomsten af te staan aan de contractuele prostituee. Uit de geregistreerde gesprekken blijkt, dat "A." de alzo ontvangen gelden overhandigt aan J. G..

23.

J. G. verklaarde dat "A." een Ghanees is, die zij regelmatig telefonisch contacteerde omdat "C." hem opdracht gegeven had om "Yemeshe"-meisjes in haar vitrine te plaatsen tijdens haar afwezigheid in Nigeria.

24.

I. B. verklaarde dat zij door de echtgenoot (A. I.) van haar "madam" naar de prostitutiewijk in het Brusselse Noord kwartier werd gebracht. Daar werd zij opgehaald door "A.". " C." had haar verteld, dat zij bij hem diende te verblijven. Het slachtoffer werd door "A." 's avonds naar de vitrine gebracht (...). Hij had "werkkledij" voor haar gekocht. Toen "A." opmerkte dat zij begon te huilen, zei hij dat ze niet moest huilen, maar dansen om klanten naar binnen te lokken. "A." bleef in de vitrine achter haar staan. Na haar shift, bracht "A." haar terug naar zijn woning.

I. B. vroeg "A." of er geen ander werk was dan prostitutie. "A." antwoordde hierop dat er wel ander werk was, maar dat dat niet goed betaalde en zij bovendien een verblijfsvergunning zou

nodig hebben. Volgens "A." was er veel geld te verdienen in de prostitutie. Hij maande het slachtoffer dan ook aan om zich op haar werk te focussen .

25.

Er wordt een huiszoeking verricht op het adres te 1210 Sint-Joost-ten-Node (...), meer bepaald de verblijfplaats van de genaamde A. A.

Er worden er onder meer documenten gevonden die een soort van boekhouding zijn voor de maanden juni en juli 2015 en documenten op naam van personen die werkzaam zijn als prostituee (o.a. J. O. K.).

26.

A. A. verklaart het volgende in zijn verhoor.

Zijn huidige verblijfplaats is Sint-Joost-ten-Node, (...). Hij is van Ghana afkomstig.

" C." (J.O. K.), is een vriendin van hem. Enige tijd geleden stelde zij hem in kennis dat een vriendin van haar naar België zou komen en of hij voor haar vriendin een onderkomen wou zoeken. Zijzelf was op dat ogenblik in Nigeria. Toen die vriendin uiteindelijk kwam had hij nog geen onderkomen gevonden en aldus verbleef dit meisje twee dagen op zijn adres. De dag dat zij aankwam kreeg hij een telefoontje van " C." welke hem zei dat hij naar de vitrine van "J." (J. G.) moest gaan en dat haar vriendin, welke hij moest onderbrengen, bij "J." op hem aan het wachten was. Twee dagen later kwam " C." terug vanuit Nigeria en kwam zij het meisje bij hem ophalen.

27.

Als de verhoorders hem confronteren met afgeluisterde gesprekken tussen hemzelf en J. G. en gesprekken met J. O. K. en O. R. waar zijn naam aan bod komt, zegt hij hiervan niets te weten of zich deze gesprekken niet te herinneren. Hij poetst vitrines maar plaatst geen meisjes. Wel wijst hij erop dat deze vrouwen weten dat hij in het verleden meisjes plaatste. Zij contacteren hem daarvoor opnieuw en dan zegt hij wel ja, maar hij doet het niet.

28.

Op grond van de afgeluisterde gesprekken op het nummer dat door J. G. gebruikt wordt, blijkt dat tal van gesprekken gevoerd worden met O. R.. Uit de aard en de intensiteit van de gesprekken, kan opgemaakt worden dat zij een vriendschapsband onderhouden en elkaar hun wedervaren en ervaringen toevertrouwen. Zo vertelt J. G. aan de telefoon over de exploitatie van C. W., ' W.'.

Uit de geregistreerde gesprekken, blijkt dat O. R. eveneens zelf minstens één Nigeriaans meisje in de prostitutie uitbuit. Dit meisje identificeert zich als E. H.

Zo wordt er in het gesprek dd 25/06/15, tussen J. G. en J. O. K. o.a. gesproken over het feit, dat O. R. schrik heeft om haar meisje in een vitrine te laten werken (te veel kans op controle door politiediensten), doch dat zij haar naar een café stuurt om zich van daaruit te

prostitueren. In een ander geregistreerd gesprek wordt gezegd dat het meisje van " R." steeds beter werkt.

29.

Nét vóór de politionele interventie (of op het moment zelf) op het adres (...) te Anderlecht op 14 juli omstreeks 16.00u, is O. R. er blijkbaar in geslaagd het meisje H. E. telefonisch te bereiken en haar te waarschuwen voor een nakende politie-interventie. Enkele seconden later blijkt "H." haar teruggebeld te hebben om haar mee te delen, dat de politie gaat binnenvallen.

Dit kan opgemaakt worden uit een paniekerig gesprek dat O. R. voerde met J. G. (deze laatste verschanste zich op dat moment nog in de carré (...)).

30.

In een telefoongesprek vertelt O. R. aan J. G. dat de politie bij haar thuis is binnengevallen en ze "H." hebben meegenomen.

Op het adres (...) te Anderlecht wordt inderdaad een jong Nigeriaans meisje aangetroffen, dat zich uiteindelijk blijkt te identificeren als E. H. O. met als roepnaam "H.".

31

"H." verklaart aan de politie dat R. haar "madam" is die haar vanuit Nigeria naar België liet overbrengen met oog op exploitatie in de prostitutie. Zij werd door O. R. ondergebracht in het safe-house, gelegen te Anderlecht (...). Zij diende een totaalbedrag van 40.000. EUR te betalen en onderging in haar thuisland Nigeria een voodoo-ritueel alvorens te vertrekken. Ze bevestigt dat ze door O. R. naar het café "V. ", in (...), werd gebracht om klanten te ronselen. Zij zou in totaal een som van 2.600 EUR hebben betaald aan O. R..

32.

In een herverhoor geeft J. G. toe dat "H." het meisje was van O. R. en dat een Nigeriaans meisje dat vanuit Nigeria naar België diende gesmokkeld te worden, bestemd was voor O. R..

33.

Een getuige, P. verklaart dat R. het slachtoffer " C." op vraag van J. G. geïntroduceerd heeft in de carré van beklaagde E. I. (...), niet wie zij eveneens een nauwe vriendschapsband zou onderhouden. Hijzelf is bevriend met de eigenaar van de carré (...), via wie hij vernam dat zijn carré gehuurd werd door R. O. en dat sinds ongeveer juni 2014. R. O. bleek een jonge Nigeriaanse prostituée te controleren, die haar klanten ronselde in het Café V., gelegen in het prostitutiekwartier. Hij zag dat R. regelmatig bij dit meisje passeerde om haar te controleren en hij besepte daardoor dat O. haar "Madam" was.

34.

In een herverhoor verduidelijkt het slachtoffer E. H. de omstandigheden hoe zij in Nigeria geronseld werd, alsook de smokkelroute die zij volgde van Nigeria over Libië tot Italië. Eens

aangekomen in het vluchtelingenkamp te Italië werd zij, via een nummer van een jongen in het kamp, voor de eerste maal telefonisch gecontacteerd door haar "madam" R. O.. Deze was kwaad en beschuldigde haar dat ze van plan was te vluchten en ze bedreigde haar. Enkele dagen later werd zij gebeld door een vriend van " R." die haar en twee andere meisjes ("P." en "B. ") zou komen ophalen om hen naar een woning van een vriend te brengen. Na een week werd ze opgehaald door " R." en gingen naar de luchthaven voor een vlucht naar België. De vriend van R. zou voor haar een vals identiteitsdocument hebben voorzien met haar foto. Eens aangekomen in België contacteerde " R." iemand en even later werden ze opgepikt door een Afrikaanse man die hen naar de woning van beklaagde E. I. bracht. Zij heeft een bedrag van 2.960 EUR verdiend op één maand in de prostitutie, en gaf dit geld aan haar "madam". Zij diende zich te prostitueren in het café V., behalve een periode van drie dagen waar zij op vraag van " R." in een carré ging werken, gelegen tegenover dat café.

35.

Er wordt een huiszoeking verricht te 1090 Brussel, (...) verblijfplaats van O. R.. In de slaapkamer worden twee vrouwen aangetroffen. Beiden verklaren dat het een zekere " R." is die het huurcontract heeft afgesloten voor het appartement. Op foto herkennen ze O. R.. Ze geven aan dat " R." samen met haar Nigeriaanse vriend dit appartement betreft en dat hun slaapkamer de kamer betreft die momenteel is vergrendeld. In de slaapkamer van O. R. worden foto's en documenten op naam van O. R. aangetroffen en een huurcontract voor de (...) op naam van O. R.. De betalingen voor de huur zijn op naam van O. R. (bedrag 1200€/maand). Er worden ook vluchtvouchers op naam van beklaagde I. E. en O. R. aangetroffen en tal van stortingsbewijzen naar mensen in vooral Italië, Nigeria en Griekenland.

36.

Uit de verklaring van I. P. , blijkt dat de drie jonge meisjes samen vanuit Nigeria naar België werden gesluisd. Het betreft : E. H., I. P. en I. B. .

Zij werden blijkbaar in Nigeria door dezelfde ronselaars gerekruteerd ("mama van M.") en nadien samen tot bij hun respectievelijke "madam" in Brussel gebracht.

37.

Uit de af luisterprocedure komt eveneens naar voor, dat J. G. via haar familieleden in Nigeria de nodige stappen heeft ondernomen om drie nieuwe jonge meisjes te rekruteren, bestemd voor de exploitatie in de prostitutie in Brussel. Uit de gesprekken die hieromtrent gevoerd werden met J. G., blijkt dat één van deze drie nieuwe meisjes, bestemd is voor O. R..

Er blijken vanuit Nigeria foto's van de meisjes verstuurd te zijn naar de GSM van J. G.. Eén van de meisjes op de doorgestuurde foto's, betrof het meisje, bestemd voor O. R..

38.

Beklaagde I. E. verklaart op 30 juli 2015 bij de onderzoeksrechter dat O. R. een vriendin van haar is met wie zij gedurende twee jaar heeft samengewoond. Op een dag in de loop van de maand juni 2015 kwam O. R. bij haar toe met het slachtoffer "H." (E. H.).

Zij vertelde dat het meisje uit Italië kwam en dat zij haar bij beklagde I. E. tijdelijk zou onderbrengen totdat zij een andere plaats voor haar gevonden zou hebben. In haar eigen verblijfplaats gaf zij namelijk al onderdak aan twee andere vriendinnen.

Van zodra het meisje "H." bij beklagde I. E. was ondergebracht, kwam O. R. meer op bezoek dan voorheen.

39.

Beklaagde I. E. is de contractuele uitbaatster van de carré gelegen te, Sint-Joost-ten-Node, (...) waar W. C. werd aangetroffen als prostituee. Uit de verklaring van deze laatste blijkt, dat zij deze carré als werkplaats toegewezen kreeg door tussenkomst van haar "madam" J. G..

Het slachtoffer verklaarde dat de afspraak met de contractuele prostituee beklagde I. E. werd gemaakt, dat zij in deze carré zou kunnen werken, tegen afstand van 50 % van haar prostitutie-inkomsten (systeem "Yemeshe").

40.

Uit het verhoor van de getuige P. R. blijkt dat beklagde I. E. door J. G. werd verzocht om het slachtoffer W. C. in haar carré te werk te stellen.

Tijdens regelmatige controlerondes in de Brusselse Noordwijk, werd O. R. diverse keren gekruist quasi steeds in het gezelschap van beklagde I. E., hetgeen doet vermoeden dat beiden een vrij sterke vriendschapsband onderhouden. Uit tapgesprekken blijkt ook dat zij vaak met elkaar in contact staan en dat O. R. en beklagde I. E. op hetzelfde adres verblijven.

Het betreft de woning gelegen te (...) te Anderlecht (inschrijvingsadres van beklagde I. E.).

Opmerkelijk is, dat tijdens deze geregistreerde gesprekken de stemmen te horen zijn van diverse andere jonge meisjes op dit adres.

Uit deze gesprekken blijkt bovendien dat J. G. dit verblijfsadres ook regelmatig bezoekt en er zelfs geld onderbrengt.

Hieruit blijkt, dat J. G. als "madam" van W. C. samenwerkt met beklagde I. E..

41.

Beklaagde I. E. verklaart het volgende. W. C. kwam vergezeld van "J." die ze identificeert als J. G. naar haar carré en vroeg of ze haar een plaats kan aanbieden in haar vitrine want ze had geld nodig om terug naar Italië te gaan. Ze stelt geen vriendin te zijn van J. G..

Omtrent H. E., aangetroffen op haar adres te Anderlecht (...) verklaart ze dat dit meisje vroeg of ze er tijdelijk mocht wonen want ze had geen onderdak. Ze heeft dit toegestaan om humanitaire redenen. Ze diende geen huur te betalen.

Omtrent haar relatie met "R." zegt ze dat ze gedurende twee jaar met haar heeft samengewoond. Ze kennen elkaar goed en noemen zich zelf zusters. Ze zegt echter niet te hebben geweten dat "R." de "madam" is van H. E.. Ze ontkent de versie van H. E. dat "R." haar bij haar is komen brengen na haar aankomst op de luchthaven; ze erkent wel dat "R." meer op bezoek kwam als "H." daar was.

42.

Tegenover de onderzoeksrechter wijzigt beklaagde I. E. enkele punten van haar eerdere verklaring. Ze erkent nu dat ze onderdak verschaftte aan H. E. op vraag van R.. Ze heeft er twee à drie weken verbleven.

Ze verklaart ook dat 'R.' haar vertelde dat ze zou willen dat het meisje bij haar kon verblijven omdat er reeds twee vriendinnen van haar bij haar verbleven. Er was geen plaats voor dit meisje meer. Die twee andere vriendinnen die bij haar verbleven werkten bij haar in het café als prostituee. Het jonge meisje, dat ze als H. of F. kende, verbleef er uiteindelijk een drietal weken. Ze wist echter niet dat "R." de "madam" was van "H.". Het is wel zo dat het gerucht de ronde doet in het kwartier dat "R." nu op de vlucht is daar zij wel degelijk de "madam" is van H.. Ze heeft op vraag van J. G. toegelaten dat W. C. in haar vitrine mocht werken. Het was geen "Yemeshe" beweerde ze daar het meisje haar niets hoefde te betalen. Ze liet het toe omdat ze medelijden had met haar omwille van het feit dat ze geen geld had om een ticket te kopen om terug te keren naar Italië.

II. Beoordeling op strafgebied

43.

Bij verhoor ter terechtzitting ontkende beklaagde I. E. haar betrokkenheid en hield staande dat zij geen strafbare feiten had gepleegd.

44.

De rechtbank bespreekt hierna de lastens belaagde weerhouden tenlasteleggingen.

45.

Tenlastelegging A

Levert het misdrijf mensenhandel in de zin van artikel 433quinquies van het Strafwetboek op: de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, de wisseling of de overdracht van de controle over hem teneinde ten aanzien van deze persoon de misdrijven te laten plegen die bedoeld worden in de artikelen 379, 380§1 en §4 en 383bis Strafwetboek.

Mensenhandel met het oog op seksuele uitbuiting is als dusdanig niet zozeer gericht op de persoon die een persoon rekruteert om die zelf uit te buiten. Dit gedrag wordt bestraft door artikel 380§1,1° Strafwetboek. De tekst van artikel 433quinquies Strafwetboek is gericht op de persoon die anderen in staat stelt over te gaan tot de exploitatie van de ontucht of de prostitutie door aan die "anderen" personen te 'leveren' om ze in de prostitutie te werk te stellen.

Het is principieel niet uitgesloten dat de exploitatie van prostitutie en de mensenhandel met het oog op exploitatie van prostitutie in hoofde van één en dezelfde persoon wordt bewezen verklaard. Alles hangt af van de concrete omstandigheden waarin de feiten werden gepleegd, met name de mate waarin de betrokken vervolgte persoon enerzijds handelingen heeft gesteld die die kunnen omschreven worden als 'daden om prostituees te leveren' (mensenhandel) en anderzijds daden die te beschouwen zijn als 'exploiteren van prostituees' (exploitatie van prostitutie).

In casu stelde beklagde ontegensprekelijk daden die bijdragen tot de 'levering' van meisjes in het prostitutiemilieu. De slachtoffers worden in Nigeria gerekruteerd waarna dan hun overbrenging wordt georganiseerd tot in België. De slachtoffers worden dan geleverd aan hun "madam" in het prostitutie kwartier van Brussel. Het leveren van het slachtoffer en de uitbuiting ervan kan door één en dezelfde persoon gebeuren.

De tenlastelegging A is bewezen in hoofde van beklagde I., alsook de verzwarende omstandigheden dat dit gebeurde met gebruik van bedreigingen en dat er misbruik werd gemaakt van de kwetsbare positie van de slachtoffers. Ook het in gevaar brengen van het leven van de slachtoffers is aangetoond. Het kan immers niet redelijk betwist worden dat de slachtoffers een levensgevaarlijke reis dienden te ondernemen om op een illegale manier van uit Afrika tot in Europa te geraken. De slachtoffers spreken uitdrukkelijk over de bootreis en het feit dat ze gered werden. Het is een gegeven van algemene bekendheid dat deze bootreizen op de Middellandse zee levensgevaarlijk zijn.

De omstandigheid dat de beklagde I. er een gewoonte van maakt is eveneens bewezen op grond van de verschillende verklaringen en de tapgesprekken.

De omstandigheid van deelname aan de criminele organisatie is eveneens bewezen in hoofde van beklagde I.. Er zijn voldoende elementen om aan te nemen dat beklagde I. samen met haar companen een gestructureerde vereniging vormde die duurt in tijd met als oogmerk om in onderling overleg de levering van de slachtoffers met oog op prostitutie te bewerkstelligen en er vermogensvoordelen voor te verkrijgen.

46.

Tenlastelegging C

Artikel 380§1, 1° Strafwetboek stelt strafbaar hij die op welke manier ook iemand anders ontucht en prostitutie exploiteert.

Artikel 380§3 bepaalt verzwarende omstandigheden namelijk in lid 1 het gebruik van de bedreiging en in lid 2 het misbruik van de kwetsbare toestand van het slachtoffer.

Er zijn voldoende elementen in het strafdossier aanwezig om aan te nemen dat beklaagde I. E. de prostitutie van W.C. en H. E. uitgebuit heeft doordat zij deze meisjes in haar carré liet werken of bij haar liet verblijven op grond van een onredelijk financieel systeem waarbij deze meisjes - die volledig afhankelijk zijn van hun pooier - de helft van hun prostitutie-inkomsten dienden af te staan.

Uit de verschillende verklaringen van de slachtoffers, uit de tagesprekken alsmede uit het aantreffen van de slachtoffers in de carré van beklaagde I. blijkt duidelijk dat zij de prostitutie exploiteerde. Zij werden gecontroleerd en moesten aan beklaagde I. gelden afstaan. Uit de gesprekken en verklaringen van de slachtoffers blijkt ook dat er ernstige bedreigingen werden geuit via voodoo-rituelen. Deze vonden plaats voor het vertrek in Nigeria of er wordt achteraf beroep op gedaan om moeilijke meisjes terug in het gareel te krijgen. Het gebruik van bedreigingen is bewezen.

Het misbruik van de preciaire situatie van de slachtoffers staat eveneens vast. De slachtoffers komen in België terecht zonder geld, zonder geldige identiteitsdocumenten, ze weten amper waar ze zich bevinden, hebben geen verblijfplaats en zijn volledig overgeleverd aan hun pooiers die hen van hun thuisland naar Europa hebben gebracht op een illegale manier.

Ook de verzwarende omstandigheid dat de daden een deelname betreffen aan een hoofd- of bijkomende bedrijvigheid aan een vereniging voorzien in art. 381 Strafwetboek is bewezen.

Deze prostitutie kadert in een groter geheel dat internationaal georganiseerd is en waarbij alle betrokkenen duidelijk op elkaar zijn afgestemd, met elkaar communiceren en elkaar wederzijdse hulp bieden om zoveel mogelijk inkomsten uit de prostitutie van de slachtoffers te halen; elk hebben een rol bij de exploitatie en verdienen er overigens geld aan.

De feiten van exploitatie van de prostitutie, met de omstandigheid dat zij gepleegd werden ten aanzien van een kwetsbare persoon, met gebruik van bedreiging, en als daden van deelname aan de bedrijvigheid van een vereniging zijn bewezen in hoofde van beklaagde I. E..

47.

Tenlastelegging E

Het deelnemen aan beslissingen in het raam van activiteiten van een criminele organisatie kan zonder twijfel aangenomen worden in hoofde van beklaagde I. E..

Deze tenlastelegging is bewezen in hoofde van beklaagde I..

48.

Tenlastelegging F

De documenten aangetroffen tijdens de diverse huiszoeken en de verklaringen van de slachtoffers leveren voldoende bewijs om te stellen dat beklaagde I. illegale inkomsten verkreeg door de exploitatie van de slachtoffers.

De bedragen zoals aangegeven in de vordering van het Openbaar ministerie zijn voldoende aangetoond door middel van de aangetroffen transfertdocumenten en de verklaringen in het strafdossier.

De tenlastelegging F is bewezen in hoofde beklaagde I. E..

III. Straftoemeting

49.

Beklaagde verzocht in ondergeschikte orde om de oplegging van een werkstraf.

50.

Artikel 37 quinquies van het Strafwetboek sluit niet uit dat voor de bewezen verklaarde tenlasteleggingen een werkstraf zou worden opgelegd.

De rechtbank is van oordeel dat een werkstraf in deze gelet op de omstandigheden van de zaak en de persoonlijkheid van beklaagde geen passende bestraffing is en de doelstellingen van de strafvordering niet zou verwezenlijken.

51.

De bewezen verklaarde tenlasteleggingen vermengen zich tot één enkel feit, zodat slechts één straf dient te worden opgelegd, meer bepaald de zwaarste.

52.

De feiten zijn ernstig, laakbaar en maatschappelijk onaanvaardbaar. Het kan niet worden getolereerd dat iemand op zulke wijze misbruik maakt van vrouwen en hen uitbuiten, hetgeen getuigt van een volkomen misprijzen voor andermans fysieke integriteit en een gevaar betekent voor de openbare orde en veiligheid. Er werd bovendien niet gearzeld om het leven van de slachtoffers in gevaar te brengen om ze naar Europa te brengen. Dit alles wordt gepleegd louter uit winstbejag.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met het aandeel van de beklaagde in de bewezen verklaarde feiten en met de afwezigheid van gekende antecedenten.

53.

De straftoemeting moet ook tegemoetkomen aan de noodzaak van individuele en algemene preventie.

54.

Ingevolge artikel 433novies Strafwetboek dient de ontzetting van de rechten genoemd in artikel 31 van het Strafwetboek uitgesproken te worden.

Overeenkomstig art. 42.1. van het Strafwetboek dient de bijzondere verbeurdverklaring toegepast te worden op de zaken die het voorwerp uitmaken van het misdrijf. Dit is het geval voor de tenlastelegging F, het witwasmisdrijf.

Het voorwerp van dit misdrijf dient dan ook verbeurd te worden verklaard.

55.

De gevangenisstraf zoals hierna bepaald is aangepast aan de ernst van de misdrijven en de persoonlijkheid van beklaagde.

Er dient tevens een geldboete te worden opgelegd. Aangezien gemakkelijk winstbejag de hoofdbetrachting was van beklaagde, is een geldboete zoals hierna bepaald aangepast aan de inbreuk en de persoonlijkheid van beklaagde.

De geldboete dient overeenkomstig art. 433 octies van het Strafwetboek zoveel keer toegepast te worden als er slachtoffers zijn. Hiermee wordt rekening gehouden bij de bepaling van de geldboete.

56.

Een bedrag van 75,15 EUR dient verbeurd te worden verklaard overeenkomstig art. 42,1° en 43 van het Strafwetboek als de goederen die rechtstreeks het voorwerp van het misdrijf uitmaken, namelijk van de tenlastelegging F.

57.

Beklaagde verkeert in de wettelijke voorwaarden om de gunst van het uitstel van de tenuitvoerlegging van de straf te bekomen.

Daar de rechtbank mag verhopend zijn dat er op hoop van beterschap is en dat beklaagde zich voortaan niet meer zal misdragen kan haar de gunst van het uitstel van de tenuitvoerlegging van de opgelegde straf verleend worden in de mate zoals hierna bepaald.

58.

Het verstek van beklaagde was aan haarzelf te wijten, derwijze dat de kosten van verzet, van de uitgifte en de betekening van het verstekvonnis overeenkomstig artikel 187 laatste lid van het Wetboek van Strafvordering, in elk geval te haren laste blijven.

OM DEZE REDENEN,

DE RECHTBANK

Gelet op de artikelen :

- 1 en 2 van de wet van 4 oktober 1867 op de verzachtende omstandigheden;

- 130, 154, 162, 182, 185, 187, 189, 190, 193b, 194, 195, 226 en 227 van het Wetboek van Strafvordering;
- 4 van de wet van 17 april 1878, houdende de voorafgaande titel van het wetboek van strafvordering;
- 7, 25, 31, 33, 38, 40 42, 43, 43 quater, 44, 65 lid 1, 66, 79, 80, 100, 323, 324 bis, 324 ter §1, §4, 325, 380 §1, 1° §3, 1° en 2°, 381, 382 bis, 433 quinquies §1, 1° §2, §3, §4, 433 septies 2°, 30, 4° en 6°, 433 acties lid 1, 2° en 433 novies en 505 lid 1, 3° van het Strafwetboek;
- 1, 8, 9, 10, 11 en 12 van de wet van 29 juni 1964, betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie; het K.B. van 6 oktober 1994;
- 1 en 3 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op de geldboetes, zoals gewijzigd;
- 28, 29 en 41 van de wet van 1 augustus 1985 en het K.B. van 18 december 1986, zoals gewijzigd;
- 91, lid 2 en 148 van het K.B. van 28 december 1950 betreffende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd;
- 11, 12, 16, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;

RECHTDOENDE NA TEGENSPRAAK,

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A5, C6, E en F bewezen in hoofde van I. E.

Veroordeelt beklaagde I. E. uit hoofde van de feiten van **de tenlasteleggingen A5, C6, E en F vermengd** tot :

- een gevangenisstraf van 30 MAANDEN
- en een geldboete van 2.000 EUR

Zegt dat de geldboete van 2.000 EUR wordt verhoogd, bij toepassing van de wet op de opdecimen, tot 12.000 EUR (2.000 EUR x 6) en vervangen, bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn, door een vervangende gevangenisstraf van drie maanden.

Zegt dat de tenuitvoerlegging van huidig vonnis zal worden uitgesteld gedurende een termijn van drie jaar, voor wat betreft de helft van de opgelegde hoofdgevangenisstraf en voor wat betreft de helft van de opgelegde geldboete, onder de voorwaarden van de wet betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie.

Verklaart verbeurd in hoofde van I. E. een bedrag van 75,15 EUR overeenkomstig art. 42, 1° en 43 Strafwetboek als de zaken die rechtstreeks het voorwerp van het misdrijf uitmaken vervat onder de tenlastelegging F.

Ontzet I. E. uit de rechten bepaald in artikel 31 van het Strafwetboek gedurende een periode van vijf jaar.

Veroordeelt beklaagde I. E. tot het betalen van:

- een bedrag van 25,00 EUR, verhoogd met de wettelijke opdecimen tot 150,00 EUR als bijdrage aan het Bijzonder Fonds voor hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders,
- een vaste vergoeding van 51,20 EUR,
- 10 % van de gerechtskosten die worden begroot op 233,68 EUR en tot de kosten van haar verzet.

Houdt de burgerlijke belangen ambtshalve aan.

Dit vonnis is gewezen door de 46e bis kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel, samengesteld uit:

Mevr. S. rechter - voorzitter

M. V. rechter

M. B. rechter

die aan alle zittingen en aan het beraad hebben deelgenomen.

De heer B., rechter, verkeert in de onmogelijkheid om het vonnis te ondertekenen (art. 195bis al 2 Wb. Sv.)

E. R. griffier

En in openbare terechtzitting van 30 juni 2016 uitgesproken door de voorzitter Mevr. S., in aanwezigheid van

substituut Procureur des Konings Brussel, in aanwezigheid van Mevr. R., griffier

Goedgekeurd de doorhaling van / woorden en / lijnen.

Wat de onmiddellijke aanhouding betreft

Gehoord het openbaar ministerie in zijn vordering tot onmiddellijke aanhouding van de veroordeelde I. E..

Aangezien de raadsman van de veroordeelde verschijnt op de zitting van heden. Gehoord de uitleg en middelen van raadsman van de veroordeelde.

Aangezien het niet verantwoord is te denken dat deze veroordeelde zou pogen zich aan de tenuitvoerlegging van zijn straf te onttrekken;

Bij toepassing van artikel 21 van de wet van 20 april 1874, gewijzigd bij het enig artikel van de wet van 9 mei 1931,

en van artikel 33 par 2 van de wet van 20 juli 1990,

aangeduid door de voorzitter;

DE RECHTBANK,

Zegt dat er geen aanleiding toe bestaat de onmiddellijke aanhouding van **I. E.** te bevelen;

Dit vonnis werd uitgesproken op de openbare zitting van de 46e kamer op 30 juni 2016 door Mevr. S., voorzitter,

bijgestaan door Mevr. R., griffier,

waar verder aanwezig waren:

Mevr. V., substituut-procureur des Konings Brussel

Goedgekeurd de doorhaling van/ woorden en / lijnen.